

I ara que ?

I ARA QUE ?

Com definir-te el que és indefinible
dins l'indòmit* batibull* d'aquest món
on es confon el desig amb amor,
l'amistat amb conquesta fugaç,
l'entrega amb acte intranscendent luxuriós
i jo com un tòtil* adolescent enamorat
inconscient del conscient que sóc
al saber que inconscientment t'estim
fins al finit de la meva vida
fins a l'infinit del què et puc estimar i sempre estimaré,
travessant la teva aura prohibida,
on el nostre pecat sols serà nostre
i la nostra carn seduïda i flamejada
serà la nostra perpètua condemna escollida.
M'he drogat irresistiblement de tu,
he fumat els teus alens profunds,
èbria la meva boca del teu xarop deliciós,
flipat amb la teva olor de dolç perfum,
empatxat d'ulls brivalls* incitadors,
tragant-me l'essència pura del teu amor,
I ara que?

Ens queda l'existència eterna amb records de colors,
la vida que en queda per buscar-nos a cada bufada de vent
i trobar els sospirs apassionats
que cada segon enviem
perquè arribin als nostres llavis secs
de nostàlgia i amargor.
I cada besada donada en l'aire
ompli el teu cos dels petons que no vaig regalar-te,
i cada llàgrima que cau al mar
t'arribi com avançada

dels que queden per poder-te donar.

JB, 05.03.2017

Indòmit: que no se deja domar
Batibull: mescla desordenada de coses
Brivalls. Cast. Pícaros
Tòtil: encantat, babau

956 Persones han vist aquesta poesia

Andròmina

ANDRÒMINA

Neix un nou jorn per l'andròmina formosa,
esperant al vestidor abillant-se sola
amb ulls adormiscats, pell desmaquillada
i pal·lidesa a la cara empanada.
Queden minuts per obrir-se
la cortina de l'escenari glamurós,
afanyant-se es posa engalanada,
a punt per l'estrena de l'obra intuïtivament eròtica
escrita per una única actriu,
pensada per un sol espectador,
inspirada per una escriptora
bastant esbojarrada
amb habilitat en escriure poesia,
amb delicades paraules
de pensaments consirosos*
i subtil i atrevida picardia.
Destinades a gent com ella, enamorada,
a qui cerca a una idolatrada princesa

i declamar-li versos d'amor per conquerir-la.
Deixant-la navegar pel món oníric
on el somni es fa realitat
i la realitat el que com un somni està recitant.
De la plata s'apaguen els canelobres d'or i plata,
s'enfoca amb llum tènua i càlida
a la seductora dama i artista intimista.
El galant, com un dandi, ben vestit i perfumat
assegut al passadís de la primera fila,
atent i aclaparat, absort i expectant...
Li palpita tan fort el cor
que ella el sent, fent vibrar el seu, com mai ho recorda.
Cada alè és un botó descordat,
cada sospir, una peça de roba despullada,
cada batec, una positura imaginada.
Es miren i l'amor platònic esclata,
per ell, la joia més apreciada,
per altres... una andròmina* descarrilada.

JBF, 18.03.2017

Consirós: absorbit
Andròmina: que no serveix

956 Persones han vist aquesta poesia